

АЛГОРИТМ ПРОХОДЖЕННЯ ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ МАЙБУТНІМИ ВИХОВАТЕЛЯМИ В ЗАКЛАДАХ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

Сучасний етап розбудови національної системи освіти підвищує вимоги до підготовки вихователів закладів дошкільної освіти. У підготовці педагогічних кадрів повинні враховуватися нові умови функціонування системи дошкільної освіти: зміна співвідношення родинного і суспільного виховання, різноманітність форм суспільного дошкільного виховання та їхня відповідність новим завданням і умовам ринкових відносин.

У системі професійної підготовки майбутніх вихователів важлива роль належить практиці. Без практичної підготовки неможливо підготувати майбутнього спеціаліста до різноманітних умов, які висуває педагогічна робота як особливий вид діяльності, і дати їм чітке й цілісне уявлення про професійні функції [1].

У закладах вищої педагогічної освіти практика завжди носить довготривалий і неперервний характер, що забезпечує фундамент для оволодіння новими педагогічними знаннями, уміннями й навичками; практичного засвоєння майбутніми спеціалістами закономірностей і принципів педагогічної діяльності; формування професійних умінь і переконань. Саме у процесі неперервної діяльності й довготривалої практики виявляються суперечності між наявним і необхідним запасом знань, що виступає рушійним чинником безперервної самоосвіти.

Особливо важливе місце займає виробнича практика, що передбачає моделювання майбутніми спеціалістами роботи вихователя-методиста в закладах дошкільної освіти.

Для проходження практики студенти розподіляються на підгрупи з 5–6 осіб і закріплюються за базовим закладом дошкільної освіти в якості вихователя-методиста. Студенти працюють згідно з погодженим із адміністрацією й викладачами графіком.

Кожен практикант повинен щотижнево складати план роботи на день. План відображається у щоденнику педагогічної практики, який після закінчення практики додається до звітної документації.

Протягом перших трьох тижнів студенти ознайомлюються з основними напрямками діяльності закладу дошкільної освіти, основними розділами річного плану закладу дошкільної освіти, функціональними обов'язками завідувача та вихователя-методиста.

На четвертому тижні майбутні вихователі ознайомлюються з багатофункціональним призначенням методичного кабінету, де вихователь може отримати практичну допомогу в організації роботи з дітьми, долучитися до кращого педагогічного досвіду, удосконалити свою педагогічну компетентність.

Протягом п'ятого та шостого тижнів молодь ознайомлюється з основними формами методичної роботи, специфікою організації та проведення окремих форм роботи; методами проведення моніторингу якості освіти в закладі дошкільної освіти.

На сьомому тижні студенти аналізують навчально-виховну роботу з різних розділів програми в усіх вікових групах закладу дошкільної освіти, визначають тематику та зміст контролю згідно річного плану закладу та календарних планів завідувача й методиста. На восьмому – вивчають організацію контролю в дошкільній установі, як одну з основних управлінських функцій, а також безпосередню беруть участь у даній діяльності.

Мета дев'ятого тижня є організація методичної роботи з педагогічними кадрами закладу. На цьому тижні студенти удосконалюють проєктивні, організаторські вміння щодо розробки і проведення різноманітних форм методичної роботи.

Протягом десятого тижня майбутні вихователі ознайомлюються з методами виявлення, вивчення й узагальнення передового педагогічного досвіду.

Мета одинадцятого тижня є висвітлення системи роботи з підготовки вихователів до створення іміджу дошкільної установи.

На дванадцятому тижні студенті знайомляться з системою взаємодії педагогів і батьків з питань організації різних видів діяльності щодо реалізації особистісно орієнтованого, діяльнісного та комунікативно-когнітивного підходів до дитини, індивідуалізації виховного процесу та підготовки дітей до навчання у школі.

На тринадцятому тижні студенти розробляють і проводять засідання педагогічної ради закладу дошкільної освіти.

Завершальним етапом роботи студента-практиканта є оформлення звітної документації та підготовка до участі у підсумковій конференції за результатами практики. На конференції студенти кожної групи звітуються про проведену роботу, пропонують конкретні пропозиції щодо її удосконалення.

Отже, проходження виробничої практики допомагає у визначенні й реалізації студентами знань і умінь, необхідних для організації роботи закладів дошкільної освіти та управління ними, підвищення інтересу до професійно-організаторської діяльності, формуванні професійної майстерності, організаційно-педагогічних навичок, уміння творчо застосовувати теоретичні та методичні знання

в практичній діяльності. Дотримання студентами всіх методичних рекомендацій, забезпечує практичне пізнання закономірностей професійної діяльності й оволодіння способами її організації, виробляє вміння вирішувати конкретні методичні завдання згідно з умовами педагогічного процесу.

Список джерел інформації

1. Харківська А. А. Управління асистентською практикою – найважливіший етап практичної підготовки магістрів [Електронний ресурс] / А. А. Харківська // Theory and methods of educational management : електрон. наук. фах. вид. / ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України. – 2015. – Вип. 1. – Режим доступу : <http://tme.uomo.edu.ua/docs/17/4.pdf>

УДК 372.8:366.54

Ю.М. Хацкевич, канд. техн. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

В.М. Онищенко, канд. техн. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

В.О. Віннікова, канд. техн. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

ПИТАННЯ ВИКОНАННЯ ЗАХОДІВ ІЗ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ЗАХИСТУ ПРАВ СПОЖИВАЧІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ЗАХИСТ ПРАВ СПОЖИВАЧІВ»

Дуже важливим питанням є актуалізація інформації, що міститься в лекційних матеріалах з дисципліни «Захист прав споживачів». Особливої уваги потребує розгляд питань щодо виконання заходів з реалізації «Концепції державної політики у сфері захисту прав споживачів на період до 2020». Концепція схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 29 березня 2017 р. № 217-р та містить такі основні завдання: гармонізація системи захисту прав споживачів в Україні з принципами, підходами та практиками ЄС; адаптація у повному обсязі національного законодавства з питань захисту прав споживачів до законодавства ЄС; забезпечення конституційних гарантій безпеки та якості споживання; створення умов для впровадження та розвитку споживчої освіти всіх рівнів, підвищення рівня споживчої грамотності; забезпечення впровадження прозорих та ефективних механізмів взаємодії державних органів, органів місцевого самоврядування, громадських об'єднань споживачів, представників бізнесу у сфері здійснення захисту прав споживачів; удосконалення інформації для споживачів про товари та послуги на споживчому ринку, попередження про потенційні ризики і небезпеку споживання; забезпечення прозорості